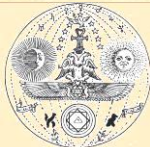

Μεταξύ Ιερού και Βέβηλου

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Η μύηση είναι μια επιρροή πνευματικής φύσεως, η οποία μεταφέρεται από Διδάσκαλο σε μαθητή. Σε αυτή την πράξη συμπυκνώνεται και συγκεντρώνεται όλη η πρωταρχική παραδοσιακή διδασκαλία.

Οποιοδήποτε δοκίμιο ακαδημαϊκό, λογικό, διανοητικό, είναι της στιγμής. Το **Μυστικό** (*Secretum*) το οποίο δεν μπορούμε να λάβουμε από τον Βέβηλο κόσμο, βρίσκεται όλο σε τούτο το *Μυστήριο της Μετάδοσης των Μυητικών Δυνάμεων*, μοναδικό 'κλειδί' για την διατήρηση του 'πυρός', το οποίο μοναδικό στο είδος του, μπορεί να μεταμορφώσει την ύλη, προφανώς ακατέργαστη, σβυστή και ακίνητη, σε πνεύμα ζωντανό και με παλμό.

Η διάδοση αρχαίων τελετουργιών, κρυμμένων για δεκαετίες και αιώνες, από τους Παλαιούς Σεβάσμιους Διδάσκαλους μας, δεν θα έχει άλλο αποτέλεσμα από το να δημιουργήσει ατυχίες σε όσους τολμήσουν να αθετήσουν τον λόγο τους, την πίστη τους.

Εάν υφίσταται έλλειψη ή παρέκλιση μετάδοσης από Διδάσκαλο σε μαθητή, είναι κενό χαρτί, νεκρή επιστολή, ίσως στολισμένη με σφραγίδες και τίτλους ηχηρούς όσο και κενούς. Ο 'λόγος', η 'λέξη' μυητικά μιλώντας, είναι μια εντολή! Είναι μια αναπαράσταση μιας άμεσης δράσης πάνω στην ύλη, μια δόνηση που δημιουργεί, πλάθει και μεταμορφώνει. Η 'λέξη' που προφέρει κάποιος ο οποίος δεν έχει την άδεια και την ιδιότητα, εκτός των τίτλων και της μυητικής ικανότητας, θα δράσει απαραίτητα στα κατώτερα επίπεδα, δημιουργώντας δυσαρμονία, προδοσία και απάτη.

Η 'λέξη' την οποία έχει προφέρει κάποιος ο οποίος έχει την κατάλληλη ιδιότητα και τίτλο, θα μπορεί να δράσει σε όλα τα επίπεδα, μεταφέροντας αρμονία, ειρήνη, αγάπη. Έτσι, παρότι θα φέρει καταστροφή στα οριζόντια πεδία του διανοητικού και νοητού, η προαναφερθείσα μεταφορά δεν θα μπορεί να κακοποιήσει τίποτα στα τέλεια πεδία της ανώτερης Θείας Διάνοιας του Πνεύματος, καθώς αντιθέτως θα αναφερθεί εναντίων όσων νόμιζαν πως θα μπορούσαν να κάνουν την όποια χρήση προσωπικού χαρακτήρα, επί της ουσίας προσπαθώντας να στοχεύσουν στην αύξηση της προσωπικής δύναμης, της ατομικής θέλησης ισχύος, ή και μόνο του απεριόριστου *εγώ*.

Σε αυτούς τους δυσμενούς και σκοτεινούς καιρούς, στους οποίους ο Πρίγκιπας του Σκότους ανακαλεί και μαζεύει γύρω του σειρές και λεγεώνες κολαστικών πνευμάτων, είναι δικό μας καθήκον να μείνουμε σταθεροί και αμετάβλητοι στις Ιερές αρχές της Παραδώσεώς μας. Αμετακίνητοι στην Πίστη του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων. Ταπεινοί στην καθημερινή μας συμπεριφορά, άνθρωποι 'που Κάνουν και Δρουν', 'ορθοί', δίχως εκείνη την σκηνή (θεατρική / τηλεοπτική) των εκπομπών, όπου αμέτρητοι ψωνισμένοι ομιλητές μιλάνε πολύ

δίχως να λένε τίποτα, πετάγονται και διακόπτουν συνεχώς με ερωτήσεις και απαντήσεις χωρίς ουσία.

Ή όπως έλεγε ο Μέγας Διδάσκαλος **Sebastiano Caracciolo** σχετικά με διαλογικούς διαξιφισμούς, τόσο απορροφημένοι στον στρόβιλο των ατελιώτων και άχρηστων, στείρων συζητήσεων, που δεν συνειδητοποιούν και ούτε αναγνωρίζουν την γελοιότητα στην οποία καταλήγουν ως ηλίθιοι. Άνθρωποι με δοξασίες και υποθέσεις, με γνώμη για το καθετί, ως μνημένοι ειδήμονες, συλλέκτες κενών και άχρηστων τίτλων, σκλάβοι του 'διαδικτύου και του δικτύου', σημαδούρα και κάστρο, που αποτελεί την πιό υπόγεια και γλειώδη, άγρια αντιμύηση.

Όλοι μας καλούμαστε να δημιουργήσουμε τις 'γέφυρες' με τις οποίες οι λέξεις μας και οι πράξεις μας να μπορέσουν επιτέλους να δονήσουν στην ίδια συμπαντική αρμονία για να λάβουν πίσω, Γνώση και Αγάπη, να μεταδώσουν και να δωρίσουν σε όσους πλησιάσουν, μια στο τόσο, με πνεύμα ταπεινό και αγνό, στην είσοδο των Ναών μας.

Οι Διαδοχές, όταν είναι αυθεντικές, αληθινές και νόμιμες, είναι καταρχήν η έκφραση της θέλησης των Διδασκάλων μας, και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ! Όπως δεν πρέπει να ξεχάσουμε ποτέ πως ένα Τάγμα (ή Τελετουργία) με μνητικό και παραδοσιακό χαρακτήρα, θέτει πάντα στην κορυφή του τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων και κατά συνέπεια (ας είναι Πυραμίδα ή Βουνό, δεν έχει σημασία) όλη η ιεραρχία που συνεχίζει σαν καταρράκτης. Ο Μέγας Διδάσκαλος είναι για μια ζωή (*ad vitam*) και δεν υπάρχει ένας 'Γιατρός' ο οποίος να μπορεί να θέτει τις ικανότητες του να κατανοεί και να ποθεί, καθιερώνοντας τον χρόνο και την διάρκεια την Μεγάλης Διδασκαλίας.

Το μείον δεν μπορεί να εκλέξει το συν, η κολεγιακή αναγνώριση ενός ανώτερου Τάγματος ή Τύπου είναι ένα θέμα καθαρά Τυπικό, έχοντας εκφράσει ήδη την κυριαρχία, δια μέσου της αποτύπωσης της βούλησης μας σε διαθήκη (σημιωτέον για όσους δεν το γνωρίζουν ή όσους δεν το θυμούνται, ισχύει και για την βέβηλη νομοθεσία των πολιτισμένων λαών της δύσεως). Θα είναι σαν να λέμε πως τούτη η θέληση δεν έχει καμία αξία, καθώς στο τέλος, από τα χαμηλά οι ψηφοφόροι θα μπορούν πάντα να την αλλάζουν με το ψευτοδημοκρατικό παιχνίδι των κινημάτων και των ψήφων, της ανταλλαγής χάρης με ιδιοτέλεια.

Όλα αυτά είναι προφανώς αντιπαραδοσιακά και αντιμνητικά, και μόνο οι σκέψεις αυτής της φύσεως σημαίνουν πως εν τέλει λυγίζουμε σε εκείνη την μοντέρνα και σύγχρονη λογική όπως έλεγε ο Μέγας Αδερφός μας **Gastone Ventura** τραγουδώντας την Μασσαλιώτιδα και το γνωστό τρινόμιο της, που τόση ζημιά έχει κάνει στις κοινωνίες και στους παραδοσιακούς 'οργανισμούς'.

Ολοκληρώνοντας, θέλουμε να παραθέσουμε και να αναφέρουμε μερικές σημαντικές λέξεις του Κόμη Ventura *'Οι Τεκτονικοί Τύποι Μισραϊμ και Μέμφις'*:

Ίπιστεύαμε ότι θέματα μνητικού χαρακτήρα, θα λυνόντουσαν με μνητικό τρόπο και σε συνεδριάσεις μνητικών ταγμάτων, και ότι τα βέβηλα δικαστήρια δεν θα ήσαν σε θέση να λύσουν τέτοιας φύσης θέματα. Αλλά ακόμη και εάν ήταν θα πρότι μούσαν να απόσχουν. Το να διεκδικεί κάποιος την κυριότητα ενός Τάγματος, επειδή προβλέφθηκε με κάποια καταχώρηση στα αρμόδια γραφεία, ή διότι κατατέθηκε η σφραγίδα τους στο Επιμελητήριο,

μας φαίνεται αλαζονικό. Θα είχαν λυθεί με κατάθεση του πρώτου που θα έφτανε στο αρμόδιο γραφείο κατοχύρωσης, όλα τα θέματα νόμιμης διαδοχής, καθώς επίσης, και αυτό μετράει πάνω απ'όλα, της αυθεντικότητας και των δικαιωμάτων που προκύπτουν από την Τυπική και Παραδοσιακή μύηση.'

5/2016